

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. J. Po., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2010, č. j. 071833/2010/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2011, č. j. 8 A 112/2011 - 100,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2010, č. j. 071833/2010/KUSK, sp. zn. SZ 047353/2010/KUSK REG/Pe.

Městský soud v odůvodnění svého usnesení konstatoval, že stěžovatele na základě jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku vyzval k doložení nemajetnosti. Za tímto účelem mu městský soud spolu s uvedenou výzvou zaslal formulář „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. Stěžovatel ve stanovené lhůtě formulář nevyplnil a svoji nemajetnost žádným jiným způsobem nedoložil. Městský soud tedy uzavřel, že stěžovatel své tvrzení, že nedisponuje dostatečnými finančními prostředky na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2 000 Kč, nijak nedoložil, a jeho žádost zamítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, ve které namítal, že řízení mělo být od soudního poplatku osvobozeno ze zákona. Odkázal přitom na ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), na základě kterého mají být od soudního poplatku osvobozena řízení ve věcech náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím a nesprávným postupem [s účinností od 1. 9. 2011 písm. m) – *pozn. soudu*]. Dále stěžovatel poukazuje na ustanovení § 11 odst. 3 téhož zákona, dle kterého mají být dle jeho názoru osvobozena od poplatku řízení: b) před odvolacím soudem, c) povolení obnovy, d) žalobě pro zmatečnost, e) před dovolacím soudem, f) o kasační stížnosti. Současně stěžovatel namítl podjatost městského soudu.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud na tomto místě současně podotýká, že s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Spornou otázkou v projednávané věci je posouzení, zda žalobní řízení spadá do režimu zákonného osvobození od soudního poplatku ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) a § 11 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

Podle § 11 odst. 1 písm. g) zákona o soudních poplatcích se od poplatku osvobozují řízení ve věcech náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem. Podle § 11 odst. 3 téhož zákona se osvobození podle odstavců 1 a 2 vztahuje, s výjimkou dědického řízení, i na řízení a) o návrhu na nařízení předběžného opatření, b) před odvolacím soudem, c) o povolení obnovy, d) o žalobě pro zmatečnost, e) před dovolacím soudem, f) o kasační stížnosti, g) o výkon rozhodnutí, h) exekuční.

V posuzované věci podal stěžovatel dne 24. 5. 2010 žalobu nadepsanou slovy *„Žaloba dle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní z důvodu ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu"*. Žaloba směřovala proti rozhodnutí správního orgánu (žalovaného) ze dne 4. 5. 2010, č. j. 071833/2010/KUSK, sp. zn. SZ 047353/2010/KUSK REG/Pe, kterým žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 25. 1. 2010, sp. zn. Výst. 1057/06/Če/330, č. j. OV/1057/06-45. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatele o povolení předčasného užívání

stavby: Rodinný dům, elektropřípojka v Kladně – Dubí na pozemku parc. č. 839 v katastrálním území Dubí u Kladna.

Osvobození dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) zákona o soudních poplatcích podléhají řízení vedená podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. V těchto řízeních nejsou nadto příslušné rozhodovat soudy ve správním soudnictví, neboť tento předmět řízení nelze podřadit pod ustanovení § 4 s. ř. s., ale soudy, které rozhodují v občanském soudním řízení. V projednávané věci se tedy jednoznačně o řízení ve věcech náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem nejedná, a ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) zákona o soudních poplatcích se proto na posuzovaný případ nevztahuje (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 As 32/2008 - 41, dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na tuto skutečnost se na posuzovaný případ nemůže vztahovat ani ustanovení § 11 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, které lze použít pouze v případě, že je prvotní soudní řízení osvobozeno od soudního poplatku podle ustanovení § 11 odst. 1 nebo 2 tohoto zákona, což není tento případ.

Není-li řízení od soudního poplatku osvobozeno ze zákona, může účastník řízení dosáhnout individuálního osvobození od soudních poplatků, které je pro řízení ve správním soudnictví upraveno v § 36 odst. 3 s. ř. s.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. (ve znění účinném do 31. 12. 2011) účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Stěžovatel v kasační stížnosti nikterak nezpochybňoval závěr městského soudu, že své majetkové poměry pro účely rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku nedoložil; nárokoval pouze osvobození od soudních poplatků ze zákona.

Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatel na výzvu soudu k doložení majetkových a výdělkových poměrů žádným relevantním způsobem nereagoval. Ve svém podání ze dne 2. 12. 2011 vznesl pouze argumentaci vztahující se k meritu projednávané věci, odkázal na jiná jím vedená žalobní řízení a domáhal se osvobození od soudního poplatku ze zákona. S ohledem na uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem uzavírá, že stěžovatel neosvědčil důvody pro přiznání osvobození od soudního poplatku, neboť žádným způsobem nedoložil svoji nemajetnost. Nenaplnil tudíž zákonné podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a městský soud rozhodl v souladu se zákonem, pokud jeho žádosti nevyhověl.

K vyslovené námitce podjatosti městského soudu Nejvyšší správní soud konstatuje, že o nepodjatosti členů rozhodujícího senátu bylo v tomto žalobním řízení již zdejším soudem rozhodnuto usnesením ze dne 22. 8. 2011, č. j. Nao 58/2011 - 73. Nejvyšší správní soud v této souvislosti ověřil, že kasační stížností napadené usnesení vydal městský soud ve shodném složení členů senátu, o nichž zdejší soud citovaným usnesením rozhodl, že nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 8 A 112/2011. Za této situace se Nejvyšší správní soud opakovaně vzneseným námitkou podjatosti nezabýval.

Stěžovatelem uplatněné kasační námitky nebyly ve vztahu k napadenému usnesení městského soudu shledány důvodnými, v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, kasační stížnost byla proto v souladu s § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady v tomto řízení nevznikly, Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu